
[PRZYŚLUCHACZ *sb m*

N sg przysłuchacz.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Osoba towarzysząca sędziemu przy sprawowaniu sądów: Assessor, ein beylitzer. Pol. przyśladnik/ przyśluchacz/ tribunáliftá. Volck 576.

Wyrażenie: »przysłuchacz prawa«: Assessor przisluchacz [F46: przyśluchacz] prawa Cervous F31 51.

Synonimy: asesor, ławnik, poradnik, przysadnik, przysądnik, przysięgły, przysiężnik, przysiężny, trybunalista.

LW